

for et saa arbejdervenligt Budget som dette. Ogsaa denne Finanslov gælder det, ogsaa paa denne er der stigende Udgifter til Alderdomsforsørgelse, stigende Udgifter til Sygekasser, stigende Tilskud til Ulykkesforsikring, ogsaa paa denne Finanslov er der Bevillinger i rigeligt Maal til Husmændene og til Fremme af Husmændenes Interesser, til Fremme af Dyrkningen af deres Lodder, foruden at der, som vi vide, i Henhold til tidligere Bestemmelser aarlig udlaanes af Statslaanefonden meget store Beløb til Oprettelse af Hjem for Husmænd og til Udlaan til Fiskere, for at de kunne faa Baade og Garn, saa at de kunne drive selvstændigt Erhverv, selv om de ere ubemidlede. Jeg minder om, at paa § 28 paa denne Lov findes nævnt en ny Ting, som ikke tidligere har været nævnt paa Finansloven, nemlig Arbejdsløshedskasser. Det er et nyt Led i den store sociale Lovgivning, som vi nu i en Række af Aar have fuldført her i Landet, en social Lovgivning, som det ærede Medlem dog vistnok ikke kan underkende. Den sætter sine Mærker rundt omkring paa Finansloven, og paa § 28 finde vi i Aar dette ny Mærke af denne Lovgivning. Jeg siger derfor, det forbavser mig, at Socialdemokraterne her i vort Land ikke kunne stemme for en Finanslov af denne Karakter. Jeg tror, den kan staa Maal med Finanslovene i de fleste Lande i Verden.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sagde ogsaa, at han kunde ikke stemme for denne Finanslov, fordi der er saa store Militærudgifter paa den. Jeg skal nu ikke komme meget ind paa denne Side af Sagen, men jeg vil sige, at ogsaa i saa Henseende tror jeg, denne Finanslov kan staa Maal med de fleste Finanslove baade i store og smaa Stater i Europa. Der er faa Stater, der have saa lave Militærudgifter i Forhold til Budgettets Størrelse som den danske Stat.

Det ærede Medlem talte om Dyrtiden. Han sagde, det var fra alle Sider erkendt, at vi havde Dyrtid, og det var noget, som glædede visse Samfundsklasser, nemlig Godsejerne og Bønderne, som pinte andre Samfundsklasser, og han tænkte herved særlig paa Arbejderne og Statsfunktionærerne. Det er ikke min Sag at komme langt ind paa Spørgsmaalet om Dyrtid, men jeg tror alligevel at kunne sige, at hvis man i Øjeblikket skulde undersøge Aarsagerne til den Dyrtid, der findes i Byerne, saa ere Aarsagerne meget

mindre at søge i Priserne paa Landbrugsprodukter, saaledes som Landmændene faa dem, end de ere at søge i stigende Grundpriser og den stigende Mellehandlerprofit i Byerne. Jeg skal ikke benægte, at der er Dyrtid, men der er ingen Grund til at kaste med Sten paa Landboerne i den Anledning. Den Dyrtid, som ligger over Byerne i dette Øjeblik, skyldes nok saa meget Byerne selv, som den skyldes Priser paa Landbrugsprodukter.

Saa sagde det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, at i Kraft af denne Dyrtid havde man fra hans og hans Meningsfællers Side stillet Krav om forhøjede Lønninger, men alle Klager vedrørende Lønninger vare blevne afviste af Regeringen og Regeringspartiet. Det er jo saa usandt som vel muligt. Regeringen har selv taget Initiativet til at gennemføre Lønningslove paa ordinær Vis. Regeringen har nedsat en Kommission, som har til Opgave, efter Undersøgelse for hver enkelt Funktionærklasses Vedkommende med det Formaal at søge Ligelighed for alle Etater, at udarbejde Forslag til Lønningslove. Regeringen har i det Kommissorium, som blev givet den Kommission, udtrykkelig betonet, at det var Dyrtiden, som motiverede dette, men at man ikke vilde gaa til en midlertidig Lønningsforbedring, kun motiveret ved Dyrtiden, fordi Forbedringen ellers logisk set maatte bortfalde, naar Dyrtiden var forbi. Man vilde skride til en almindelig Lønningsforbedring, som i det hele gav de lavest lønnede Funktionærer mere Modstandskraft overfor de Kriser, som maatte komme som Følge af Stigning paa Livsfornødenhederne. Det forekommer mig, at dette er forsvarlig Politik overfor Funktionærerne. Derimod er det uforsvarlig Politik, naar det vides, at Regeringen forbereder saadanne gennemgribende Lønningsforbedringer, saa at ville søge at kaste Mistillid ind ved paa Finansloven at foreslaa midlertidige Forbedringer, midlertidige Bevillinger, som skulle strøs ud mere eller mindre i Flæng uden Undersøgelse i det enkelte Tilfælde, om det virkelig er der, de skulle falde. Det gøres udelukkende for om muligt at lægge Regeringen Hindringer i Vejen og skabe Mistillid hos Funktionærerne til det Skridt, som Regeringen har foretaget.

Nu er efter min Mening dette ikke af de farlige Ting fra Oppositionens Side. Jeg mener, det er uforsvarligt gjort, for saa vidt som de Herrer virkelig vilde varetage Funktionærernes Interesser. Set